

# חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996\*

## פרק א': הוראות כלליות

- מעצר ותחולה 1. (א) אין מעצר ועיכוב אלא בחוק או לפי חוק מכוח הסמכה מפורשת בו.  
(ב) מעצרו ועיכובו של אדם יהיו בדרך שתבטיח שמירה מרבית על כבוד האדם ועל זכויותיו.
2. (ג) הוראות חוק זה יחולו על מעצר לפי כל חוק, אלא אם כן נקבעו בחוק הוראות אחרות.
- סמכות עניינית 2. הסמכות העניינית לרון בענין שחוק זה דן בו תהא נתונה –  
(1) כל עוד לא הוגש כתב אישום – לבית משפט השלום;  
(2) לאחר הגשת כתב אישום – לבית המשפט המוסמך לרון בכתב האישום;  
(3) בערעור – לבית המשפט שלערעור.
- סמכות מקומית 3. (א) בכפוף להוראות אחרות שבחוק זה, הסמכות המקומית בענין שחוק זה דן בו, תהא נתונה לבית המשפט אשר באזור שיפוטו התקיים אחד מאלה:  
(1) נעברה העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה, כולה או מקצתה;  
(2) נמצאת היחידה הממונה על חקירת העבירה, שבקשר אליה מוגשת הבקשה;  
(3) האדם מוחזק במעצר ולא ניתן לפנות לבית המשפט במקומות האמורים בפסקאות (1) או (2) בשל נסיבות מיוחדות שיפורטו.
- (ב) הוגשה בקשה לבית המשפט לפי חוק זה בענין מעצר או שחרור, ימשיך אותו בית משפט לרון בכל בקשה כאמור הנמצאת בסמכותו העניינית, בקשר לאותה עבירה, אף אם נתונה סמכות מקומית גם לבית משפט אחר, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:  
(1) הבקשה הקודמת התייחסה למעצר בנסיבות האמורות בסעיף קטן (א)(3);  
(2) חקירת העבירה הועברה ליחידת חקירות אחרת.

## פרק ב': מעצר ושחרור

### סימן א': הוראות כלליות

- עדיפות למעצר בצו 4. מעצר אדם יהיה בצו של שופט (להלן – צו מעצר), אלא אם כן הוענקה בחוק סמכות לעצור בלא צו.
- תחילת מעצר 5. תחילת מעצרו של אדם היא באחד מאלה:  
(1) במעצר על פי צו שופט שניתן בנוכחות האדם – עם הודעת השופט בפניו על מתן הצו, אלא אם כן קבע השופט מועד אחר;  
(2) במעצר על פי צו שופט שניתן בהעדרו של האדם או במעצר שלא על פי צו שופט – עם מסירת הודעה כדין כאמור בסעיף 24 מאת מבצע המעצר לאדם שעומדים לעוצרו, או עם עשיית מעשה גלוי למימוש המעצר, בנסיבות שבהן פוטר הדין ממתן הודעה, כאמור בסעיף 24(ג).

\* נחקל בכנסת ביום י"ב באייר התשנ"ו (1 במאי 1996); הצעת החוק ודברי ההסבר פורסמו בהצעות חוק 2366, מיום ח' באדר א' התשנ"ה (8 בפברואר 1995), עמ' 306.

6. (א) מעצרו של אדם יסתיים באחד מאלה:  
 (1) בתום תקופת המעצר שנקבעה לו;  
 (2) בהודעה לעצור על החלטת שופט או אדם מוסמך על סיום מעצרו;  
 (3) הותנה סיום מעצרו בתנאים – בהתמלא התנאים.  
 (ב) ניתנה החלטה על שחרורו של אדם בהעדרו, תימסר לו, ללא דיחוי, הודעה על כך.

#### סימן ב': תנאי החזקה במעצר

7. עצור יוחזק במקום מעצר, באחריות משטרת ישראל או שירות בתי הסוהר, שהשר לבטחון פנים הכריז עליו כמקום מעצר; הכרזה לפי סעיף זה תפורסם ברשומות.
8. (א) עצור יוחזק בנפרד מאסירים שנגזר דינם.  
 (ב) עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום יוחזק בנפרד מעצורים שהוגש נגדם כתב אישום ועצור במעצר ראשון יוחזק בנפרד ממי שכבר היו במעצר או במאסר, ככל שתנאי מקום המעצר מאפשרים זאת.  
 (ג) על אף הוראות סעיפים קטנים (א) ו-(ב) ניתן שלא להחזיק עצור בנפרד כאמור, מטעמים של טובת העצור או טובת החקירה.
9. (א) עצור יוחזק בתנאים הולמים שלא יהיה בהם כדי לפגוע בבריאותו ובכבודו.  
 (ב) עצור יהיה זכאי, בין היתר, לכל אלה:  
 (1) לתנאי תברואה הולמים, לתנאים שיאפשרו לו לשמור על נקינות האישי, לטיפול רפואי הנדרש לשם שמירה על בריאותו ולתנאי השגחה מתאימים על פי דרישת רופא;  
 (2) למיטה, מזון ושימוכות לשימוש האישי, ולהחזקת חפצים אישיים כפי שייקבע בתקנות;  
 (3) למזון בכמות ובהרכב המתאימים לשמירה על בריאותו;  
 (4) לתנאי תאורה ואוורור סבירים בתא;  
 (5) להליכה יומית באוויר הפתוח, אם תנאי המקום מאפשרים זאת, בתנאים ובמועדים שייקבעו בתקנות; זכות זו ניתנת להגבלה מטעמים של טובת החקירה או שמירה על שלומו של העצור;  
 (6) לקבלת מבקרים, לשליחת מכתבים ולקיום קשר טלפוני; עצור שטרם הוגש נגדו כתב אישום – יהא זכאי לאלה, רק אם אישר הממונה על החקירה שאין בכך כדי לפגוע בחקירה.
- (ג) עצור ישמור על הסדר ועל הרכוש במקום המעצר, הוא ישמור על הנקיון בתאו וימלא אחר ההוראות בדבר סדר היום ודרכי ההתנהגות הנהוגות במקום המעצר.  
 (ד) עיקר זכויות העצורים וחובותיהם במקום מעצר יפורסמו במקום בולט במקום המעצר.
10. (א) ניתן לנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, כנגד עצור, שקיים חשש כי הוא עומד להימלט או לגרום נזק לגוף או לרכוש, כדי למנוע את הבריחה או את הנזק כאמור, וכדי להשליט סדר במקום המעצר.

(ב) עצור שלא מילא חובות שהוא חייב בקיומן במקום המעצר, ניתן לנקוט נגדו אמצעי משמעת לאחר שניתנה לו הודמנות להשמיע את טענותיו בפני מפקד מקום המעצר; בסעיף קטן זה, "אמצעי משמעת" – אחד או יותר מאלה: שלילת זכותו של עצור להחזיק חפצים, שלילת זכותו למבקרים, שלילת זכותו לשליחת מכתבים ולקיום קשר טלפוני או החזקתו בבידוד במקום מעצר לתקופה שלא תעלה על 7 ימים רצופים.

11. השר לבטחון פנים רשאי, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת לקבוע בתקנות –

(1) הוראות לביצוע סעיפים 7 עד 10;

(2) הוראות בדבר תנאים נוספים להם יהיה זכאי עצור במקום מעצר;

(3) את פרק הזמן המרבי שניתן להחזיק עצור במקום מעצר שבו לא ניתן לקיים את הוראות סעיף 9(ב5);

(4) הוראות מיוחדות בדבר תחולת סעיפים 8 ו-9 על החזקת עצורים חשודים בעבירות בטחון כאמור בסעיף 35(ב). מטעמים של טובת החקירה או טובת העצור, או בטחון המדינה.

### סימן ג': מעצר חשודים בצו שופט

12. הוגשה בקשה לעצור אדם, רשאי שופט, לאחר שעיין בחומר שעליו מתבססת הבקשה, לצוות בהחלטה מנומקת בכתב, על מעצרו של אותו אדם או על שחרורו בערובה או ללא ערובה או בתנאים שימצא לנכון; צו מעצר יכול שיינתן בין בנוכחותו של החשוד ובין בהעדרו.

13. (א) שופט לא יצווה על מעצרו של אדם, אלא אם כן שוכנע כי קיים חשד סביר שהאדם עבר עבירה, שאיננה חטא, ומתקיימת אחת מעילות אלה:

(1) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי חקירה או משפט, להתחמקות מחקירה מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(2) קיים יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(3) בית המשפט שוכנע, מנימוקים מיוחדים שיירשמו, שיש צורך לנקוט הליכי חקירה שלא ניתן לקיימם אלא כשהחשוד נתון במעצר; בית המשפט לא יצווה על מעצר לפי עילה זו לתקופה העולה על 5 ימים; שוכנע בית המשפט שלא ניתן לקיים את הליך החקירה בתוך התקופה האמורה, רשאי הוא לצוות על מעצר לתקופה ארוכה יותר או להאריכו ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 15 ימים.

(ב) שופט לא יצווה על מעצר לפי סעיף קטן (א), אם ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של קביעת ערובה ותנאי ערובה, שפגיעתם בחירותו של החשוד פחותה.

14. ראה שופט, על יסוד הצהרה בכתב של שוטר, כי אדם נמלט ממשמורת חוקית, יצווה על מעצרו של האדם לשם החזרתו לאותה המשמורת שממנה נמלט.

15. (א) בקשת מעצר תוגש בכתב על ידי שוטר ותיתמך בהצהרתו שלאחר אזהרה או בתצהיר;

(1) בבקשה יצוינו -

- (א) העובדות המקנות סמכות לבית המשפט;  
(ב) תמצית העובדות והמידע שעליהם מבסס המצהיר את בקשת המעצר;  
(ג) עילת המעצר;  
(ד) פרטים על מעצרים קודמים ועל בקשות מעצר קודמות הנוגעים לאותו ענין והמתייחסים לחשוד, והחלטות בית משפט בהן.

(2) לבקשה יצורפו -

- (א) העתקים מבקשות המעצר הקודמות באותו ענין;  
(ב) הפרוטוקולים של דיוני בית המשפט בבקשות המעצר הקודמות;  
(ג) חומר חסוי, לעיון בית המשפט בלבד, לרבות החומר החסוי שהוגש בדיונים קודמים של בית המשפט.  
(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א) רשאי שופט לרדן בבקשה דחופה, גם ללא המסמכים שבסעיף (א2), אם נחה דעתו שיש ברשותו המידע הנדרש למתן ההחלטה, ומטעמים מיוחדים; בדיון לפי סעיף זה לא תעלה תקופת המעצר על 24 שעות.  
(ג) החומר הנוגע לבקשת המעצר או מידע שעליו מתבססת בקשת המעצר וכל חומר הנמסר בהליך לפי סעיף קטן (ה) יועמד לעיון השופט בלבד; החומר יסומן ויוחזר לשוטר לאחר העיון.  
(ד) השופט רשאי לחקור את השוטר על בקשתו; היה הדיון בפני החשוד, רשאי אף הוא או סניגורו לחקור את השוטר.

(ה) ביקש שוטר כי תשובתו לשאלה תובא ליריעת בית המשפט בלבד, או ביקש לפרט בפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם מתבססת בקשת המעצר, ימסור לבית המשפט, בכתב, את התשובה ואת הנימוקים לבקשתו; בית המשפט רשאי להיענות לבקשה ולהסתמך על החומר המוגש לו בדרך זו אם מצא כי מתן התשובה או גילוי העובדות או המידע בנוכחות החשוד וסניגורו עלולים לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; התשובה החסויה תסומן, תוחזר לשוטר לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול. החליט השופט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר רשאי השוטר להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר שאליו מתייחסת השאלה ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון החשוד וסניגורו, והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.

(ו) לשם החלטותיו בבקשת מעצר, רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט.

(ז) הדיון יתועד בפרוטוקול, מבלי לגלות תוכנו של חומר חסוי, והפרוטוקול יימסר לצדדים.

(ח) דיון בבקשת מעצר שלא במעמד החשוד יתקיים בדלתיים סגורות, אלא אם כן הורה השופט אחרת מטעמים מיוחדים שיירשמו.

הארכת מעצר

16. על בקשה להארכת מעצרו של חשוד, יחולו גם הוראות אלה:

- (1) הודעה על מועד הדיון ומקומו תימסר, ללא דיחוי, על ידי המשטרה לחשוד, לסניגורו, אם יש לו סניגור, ובאין סניגור - לאדם הקרוב לחשוד שהוא נקב בשמו;  
(2) הדיון יתקיים בפני החשוד, אלא אם כן נוכח השופט, על יסוד חוות דעת של רופא, שאין החשוד מסוגל להשתתף בדיון מפאת מצב בריאותו; במקרה זה, יתקיים

הדיון בנוכחות סניגורו ואם אינו מיוצג ימנה לו השופט סניגור, עד שיוכל להתייצב בבית המשפט; פסקה המניעה להתייצבותו וטרם נסתיימה תקופת המעצר, רשאי החשוד לדרוש דיון חוזר;

(3) הדיון יתקיים בפומבי, אולם רשאי שופט להורות שהדיון יתקיים בדלתיים סגורות בהתאם להוראות סעיף 68(ב) לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984<sup>1</sup>.

17. (א) ציווה שופט על מעצרו של חשוד בנוכחותו, לא תעלה תקופת המעצר על 15 ימים; אולם רשאי שופט להאריך, מעת לעת, את המעצר לתקופות שלא יעלו על 15 ימים; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לפגוע בהוראות סעיף 13(א)3 סיפה.

(ב) לא יוחזק חשוד במעצר ברצף אחד בקשר לאותו אירוע, לרבות המעצר ללא צו, לתקופה העולה על 30 ימים, אלא אם כן הבקשה למעצר נוסף הוגשה באישור היועץ המשפטי לממשלה.

(ג) ציווה שופט על מעצרו של חשוד שלא בנוכחותו, לרבות מעצר לפי סעיף 14, והחשוד לא שוחרר לפני כן לפי סעיף 20, יובא החשוד בפני שופט בהקדם האפשרי ולא יאוחר מ־24 שעות משעת מעצרו; הובא העצור לפני שופט יחולו הוראות סעיף קטן (א).

(ד) נעצר אדם וחקירתו נסתיימה, ישוחרר מהמעצר, ואולם אם הצהיר תובע כי עומדים להגיש כתב אישום נגדו ושוכנע בית המשפט, כי יש עילה לכאורה לבקש את מעצרו עד תום ההליכים, רשאי שופט להאריך את המעצר, מטעם זה, לתקופה שלא תעלה על 5 ימים, בכפוף להוראות סעיף קטן (ב).

18. (א) צו מעצר יהיה בכתב ובו יפורטו –

- (1) בית המשפט, מספר התיק ושם השופט שנתן את הצו;
- (2) שמו המלא של החשוד ופרטים נוספים המאפשרים את זיהויו;
- (3) תיאור העבירה שבביצועה נחשד החשוד;
- (4) העילות שעל יסודן ניתן צו המעצר;
- (5) חובתו של מבצע המעצר להביא את החשוד בהקדם האפשרי בפני שופט, אלא אם כן הוחלט לשחררו לפני כן;
- (6) מקום שביצוע הצו מוטל על עובד ציבור שאינו שוטר – תפקיד האדם ומקור הסמכות לביצוע המעצר;
- (7) תאריך מתן הצו, מועד הוצאתו ומועד תום תוקפו.

(ב) צו מעצר ייחתם בידי השופט שנתן אותו וישא את חותמת בית המשפט; נבצר מהשופט לחתום על הצו, יחתום עליו שופט אחר אחרי שעיין בהחלטת השופט שנתן את הצו.

19. (א) צו מעצר שניתן שלא בנוכחות החשוד, יבוצע בידי שוטר או בידי עובד ציבור שהוסמך לכך.

(ב) צו שניתן לפי סעיף קטן (א) יהיה בתוקף 180 ימים, אלא אם כן האריך השופט את התקופה, בהחלטה מנומקת בכתב.

(ג) צו מעצר שניתן בנוכחות החשוד, יבוצע בו במקום על ידי שוטר או עובד ציבור שהוסמך לכך, אלא אם כן הורה בית המשפט על ביצועו במועד אחר.

<sup>1</sup> ס"ח התשמ"ד, עמ' 198; התשנ"ו, עמ' 108.

מעצר לפני הגשת כתב אישום

צו מעצר

ביצוע צו מעצר

שחרור עצור  
לפי צו מעצר  
על ידי קצין  
משטרה

20. מי שנעצר לפי צו של שופט, ולא קבע השופט שהעצור יובא לפניו לשם שחרורו, או את תנאי הערובה לשחרורו, או את שחרורו ללא ערובה, רשאי קצין משטרה להורות על שחרורו, לפני תום תקופת המעצר שנקבעה בצו, ללא ערובה, או לקבוע ערובה, ובלבד שהעצור או סניגורו הסכים לערובה שקבע.

מעצר לאחר  
הגשת כתב  
אישום

21. (א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;

(ג) הואשם הנאשם באחד מאלה:

(1) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;

(2) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);

(3) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973<sup>2</sup>, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

(4) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק קר או חם;

(5) עבירת אלימות כבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991<sup>3</sup>,

חוקה כי מתקיימת העילה האמורה בסעיף קטן (ב), אלא אם כן הוכיח הנאשם אחרת.

(2) בית משפט ציווה על מתן ערובה והערובה לא ניתנה להנחת דעתו של בית המשפט או שהופר תנאי מתנאי הערובה, או שנתקימה עילה לביטול השחרור בערובה.

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)1, לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה;

(2) לנאשם יש סניגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סניגור.

(ג) לא היה לנאשם סניגור והוא לא הודיע כאמור בסעיף קטן (ב)2, ימנה לו בית המשפט סניגור ויחולו לענין זה הוראות פרק ב' לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982<sup>4</sup> (להלן - חוק סדר הדין הפלילי) או הוראות חוק הסניגוריה הציבורית,

<sup>2</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 7, עמ' 526; ס"ח התשנ"ז, עמ' 147.

<sup>3</sup> ס"ח התשנ"א, עמ' 138; התשנ"ז, עמ' 243.

<sup>4</sup> ס"ח התשמ"ב, עמ' 43; התשנ"ז, עמ' 240.

התשנ"ו-1995<sup>5</sup> (להלן – חוק הסניגוריה הציבורית). לפי הענין; כל עוד לא נתמנה סניגור, רשאי בית המשפט לצוות על מעצרו של הנאשם לתקופות שלא יעלו על 7 ימים כל פעם, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלו על 30 ימים.

(ד) בקשה למעצר לפי סעיף קטן (א) תומצא לנאשם לא יאוחר מ-24 שעות לפני מועד הדיון; על אף הוראות סעיף קטן (ב) רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנאשם או סניגורו, לדחות את הדיון, כדי לאפשר לנאשם או לסניגורו לעיין בחומר החקירה ולצוות שהנאשם יהיה במעצר לתקופה שלא תעלה על 30 ימים.

(ה) צו מעצר לפי סעיף זה יעמוד בתוקפו עד למתן פסק הדין, אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת; על צו מעצר לפי סעיף זה לא יחולו הוראות סעיף 20.

22. ניתן פסק דין מרשיע נגד נאשם שהוחזק במעצר עד תום ההליכים ולא הוטל עליו עונש מאסר בפועל, והתובע הודיע כי בכוונתו לערער על קולת העונש ולבקש מאסר בפועל, רשאי בית המשפט שהרשיע את הנאשם לשחררו בערובה או, אם שוכנע שיש חשש שיימלט, לצוות על מעצרו לתקופה שלא תעלה על 72 שעות לצורך הגשת הודעת ערעור.

סמכות מעצר  
עד לערעור

### סיומן ד': מעצר חשודים שלא בצו שופט והוראות הנוגעות למעצר

23. (א) שוטר מוסמך לעצור אדם אם יש לו יסוד סביר לחשד שאותו אדם עבר עבירה בת מעצר והתקיים אחד מאלה:

סמכות שוטר  
לעצור בלא צו

(1) האדם עובר בפניו או עבר זה מקרוב עבירה בת מעצר, והוא סבור, בשל כך, שהוא עלול לסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(2) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד לא יופיע להליכי חקירה;

(3) יש לו יסוד סביר לחשש ששחרור החשוד או אי-מעצרו יביא לידי שיבוש הליכי משפט ובכלל זה העלמת רכוש, השפעה על עדים או פגיעה בראיות בדרך אחרת;

(4) יש לו יסוד סביר לחשש שהחשוד יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור או את בטחון המדינה;

(5) האדם חשוד שעבר אחד מאלה:

(א) עבירה שדינה מיתה או מאסר עולם;

(ב) עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב);

(ג) עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973, למעט עבירה הנוגעת לשימוש בסם או להחזקת סם לשימוש עצמי;

(ד) עבירה שנעשתה באלימות חמורה או באכזריות או תוך שימוש בנשק חם או קר;

(ה) עבירת אלימות בבן משפחה כמשמעותו בחוק למניעת אלימות במשפחה, התשנ"א-1991;

(6) האדם משוחרר בערובה, ויש יסוד סביר להניח כי הוא הפר תנאי מתנאי השחרור או כי הוא עומד להימלט מהדין, או שיש יסוד סביר לחשש שהוא נמלט ממשמורת חוקית;

<sup>5</sup> סי"ח התשנ"ו, עמ' 8.

(7) האדם אינו מצייט להוראות שוטר על פי סמכויות העיכוב שבסעיף 2 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969<sup>6</sup> (להלן – פקודת מעצר וחיפוש), או שהוא מפריע לשוטר בדרך אחרת להשתמש בסמכויות אלה;

(8) בסעיף זה, "עבירה בת מעצר" – כל עבירה למעט חטא.

(ב) לא ייעצר אדם לפי סעיף זה אם ניתן להסתפק בעיכוב כאמור בסעיף (א)(7).

24. (א) העוצר אדם יוזה את עצמו תחילה בפני החשוד, בציון שמו או כינויו הרשמי והיותו שוטר או עובד ציבור, יודיע לו מיד שהוא עצור ויבהיר לו את סיבת המעצר בהקדם האפשרי במהלך ביצוע המעצר; היה המעצר על פי צו שופט, ימסור מבצע המעצר לעצור עותק מהצו.

(ב) הוראות סעיף קטן (א), למעט החובה להודיע לחשוד על המעצר ולמסור לו עותק מהצו, לא יחולו –

(1) אם ברור בנסיבות הענין, כי זהות השוטר וסיבת המעצר ידועים לעצור;

(2) אם מילוין עלול לסכל את ביצוע המעצר;

(3) אם מילוין עלול לגרום לפגיעה בבטחון מבצע המעצר בשעת ביצוע המעצר או להעלמת ראיה;

חלפו הנסיבות שמנעו מילוי הוראות סעיף קטן (א), יקיים מבצע המעצר את ההוראות האמורות מוקדם ככל האפשר.

(ג) מילוי החובות האמורות בסעיפים קטנים (א) ו-(ב) הוא תנאי לחוקיות המעצר.

הבאת עצור  
לתחנת משטרה

25. (א) שוטר שעצר אדם ללא צו מעצר, יביאו, ללא דיחוי, לתחנת משטרה (להלן – התחנה), ויעבירו לרשות הקצין הממונה על החקירות בתחנה, בהעדרו – למפקד התחנה, ובהעדרם – לקצין הממונה על התחנה (להלן – הקצין הממונה), אלא אם כן מצא, לאחר המעצר, שניתן לשחררו.

(ב) על אף הוראות סעיף קטן (א), רשאי השוטר –

(1) להביא את העצור למקום אחר כדי שהעצור יקבל שם טיפול רפואי שהוא נזקק לו באופן דחוף;

(2) להשאיר את העצור במקום שבו הוא נעצר או להביאו למקום שבו נדרשת נוכחות השוטר –

(1) כאשר נוכחות השוטר באותו מקום דרושה כדי למנוע פגיעה באדם, בבטחון הציבור או בבטחון המדינה;

(2) לצורך המשך החקירה כאשר אין באפשרותו של השוטר להביא את העצור לתחנה בעצמו או באמצעות שוטר אחר;

(3) להישאר עם העצור במקום המעצר או להביאו למקום הארוע, כאשר טובת החקירה דורשת פעולה דחופה שם, בנוכחות העצור;

(4) להביא את העצור למקום אחר כשנוכחותו דרושה שם, כדי למנוע פגיעה מיידית וחמורה בבטחון הציבור או בבטחון המדינה, או מוות או נזק גופני חמור לאדם;

<sup>6</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 12, עמ' 284; ס"ח התשנ"ו, עמ' 141.



5) להביא את העצור למקום אחר, בהסכמתו, כדי לתפוס ראייה או למנוע השמדתה.

ג) חלפו הנסיבות שמנעו הבאת העצור לתחנה, יובא העצור, ללא דיחוי, לתחנה.

26. (א) משהובא עצור לתחנה והועבר לרשות הקצין הממונה, יערוך השוטר שעצר אותו, בהקדם האפשרי, דוח בכתב שבו יפרט את נסיבות המעצר ועילתו, לרבות העובדות ששימשו יסוד לחשד לביצוע עבירה, פעולותיו לפי סעיף 24, הסיבות לפעולותיו לפי סעיף 25 – אם היו כאלה, ושמות של שאר השוטרים שהשתתפו בביצוע המעצר.

דוח מעצר  
בידי שוטר

ב) שוטר שעצר אדם ושיחררו, מבלי להביאו לתחנת המשטרה, כאמור בסעיף 25(א), יערוך, בסמוך ככל האפשר למעצר, דוח שיועבר לקצין הממונה כאמור בסעיף קטן (א).

27. (א) נעצר אדם ללא צו מעצר, והובא לתחנת המשטרה, יכרך הקצין הממונה אם התקיים אחד התנאים שבסעיף 23.

בירור מטעם  
הקצין הממונה

ב) מצא הקצין הממונה שלא התקיים אחד התנאים האמורים בסעיף 23 ישחרר את העצור על אתר, אלא אם כן קיימת עילת מעצר לפי סעיף 13.

ג) מצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13 רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או לשחררו בערובה.

ד) בא אדם לתחנת המשטרה או הובא אליה כשאינו עצור, ומצא הקצין הממונה שקיימת עילת מעצר לפי סעיף 13, רשאי הוא, לאחר שהסביר לחשוד את שיקוליו, לעצור אותו או להטיל עליו ערובה.

ה) עצור שיש יסוד סביר להניח שהוא נמלט ממשמורת חוקית, ייעצר ללא אפשרות של שחרור בערובה.

28. (א) לא יחליט הקצין הממונה על מעצרו של אדם, על המשך מעצרו או על שחרורו בערובה, ולא יקבע את סוג הערובה, גובהה ותנאיה, בלי שיתן תחילה לאותו אדם הזדמנות להשמיע את דברו, לאחר שהזהירו כי אינו חייב לומר דבר העלול להפלילו, כי כל דבר שיאמר עשוי לשמש ראייה נגדו וכן כי הימנעותו מלהשיב על שאלות עשויה לחזק את הראיות נגדו.

שמיעת טענות  
העצור

ב) נכח סניגורו של החשוד, בתחנת המשטרה, במעמד החלטת הקצין הממונה, ישמע אותו הקצין הממונה לפני מתן החלטתו אם ביקש להשמיע דבריו; אין בהוראות סעיף קטן זה כדי לחייב את הקצין הממונה להמתין לבואו של הסניגור או לאפשר פגישה בין החשוד לסניגורו בניגוד להחלטה לפי סעיפים 34 ו-35.

29. מי שנעצר בידי הקצין הממונה לפי סעיף 27 יובא בהקדם האפשרי, ולא יאוחר מ-24 שעות, בפני שופט.

הבאת העצור  
בפני השופט

30. על אף הוראות סעיף 29, אם מצא הקצין הממונה כי יש צורך לבצע פעולת חקירה דחופה, שלא ניתן לבצעה אלא תוך כדי מעצרו של החשוד, ולא ניתן לדחותה עד לאחר הבאת העצור בפני שופט, או שיש צורך בפעולה דחופה הנדרשת בקשר לחקירה בעבירה כאמור בסעיף 35(ב), רשאי הוא להשהות את הבאת העצור בפני שופט, לצורך ביצוע אותה פעולה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות מתחילת המעצר.

פעולות חקירה  
דחופות

31. (א) הסתיימו הפעולות לפי סעיף 30, יובא העצור בפני שופט בהקדם האפשרי, אלא אם כן החליט הקצין הממונה לשחררו ללא ערובה, או בערובה ובתנאים שקבע.

שחרור העצור  
בתחנת המשטרה

(ב) לא הובא העצור בפני שופט, בהקדם האפשרי, לפי סעיף קטן (א) או לפי סעיף 29, לפי הענין – ישוחרר העצור.

הסברת זכויות  
לעצור

32. החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, יבהיר לו מיד את דבר המעצר ואת סיבת המעצר בלשון המובנת לו, ככל האפשר, וכן –

- (1) את זכותו שתימסר הודעה על מעצרו, לאדם קרוב לו ולעורך־דין ואת זכותו להיפגש עם עורך־דין, הכל בכפוף להוראות סעיפים 34 עד 36; וכן את זכותו להיות מיוצג על ידי סניגור כאמור בסעיף 15 לחוק סדר הדין הפלילי או לפי חוק הסניגוריה הציבורית;
- (2) את משך הזמן שניתן להחזיקו במעצר עד שישוחרר או עד שיוכא בפני שופט.

מסירת הודעות  
על מעצר

33. (א) החליט הקצין הממונה לעצור את החשוד, תימסר, ללא דיחוי, הודעה על מעצרו ועל מקום הימצאו לאדם קרוב לו שהוא נקב בשמו, ואשר ניתן לאתרו באמצעים סבירים, וזולת אם ביקש העצור שלא למסור הודעה כאמור; שונה מקום הימצאו של העצור תודיע המשטרה גם על כך.

(ב) לבקשת העצור, ובכפוף להוראות סעיף 14 לחוק סדר הדין הפלילי, תימסר הודעה כאמור בסעיף קטן (א) גם לעורך הדין שהעצור נקב בשמו או לאחד מעורכי הדין ששמו מופיע ברשימה האמורה בסעיף קטן (ג).

(ג) הקצין הממונה אחראי לביצוע הוראות סעיף זה; הוא יודיע לעצור על זכויותיו כאמור בסעיף 32, וכן ימסור לו רשימה של עורכי דין המוכנים לשמש סניגורים לעצורים, שנערכה על ידי לשכת עורכי הדין; העצור יאשר בחתימת ידו שההודעה נמסרה לו.

זכות העצור  
להיפגש עם  
עורך דין

34. (א) עצור זכאי להיפגש עם עורך דין ולהיוועץ בו.

(ב) ביקש עצור להיפגש עם עורך דין או ביקש עורך דין שמינהו אדם קרוב לעצור להיפגש עמו, יאפשר זאת האחראי על החקירה, ללא דיחוי.

(ג) פגישת העצור עם עורך הדין תיעשה ביחידות ובתנאים המבטיחים את סודיות השיחה, אולם באופן המאפשר פיקוח על תנועותיו של העצור.

(ד) נמצא העצור באותה עת, בעיצומם של הליכי חקירה או של פעולות אחרות הקשורות בחקירה, באופן שנוכחותו נדרשת כדי להשלים, ועריכת הפגישה עם עורך הדין ללא דיחוי, כאמור בסעיף קטן (ג), מחייבת את הפסקתם או את רחייתם למועד אחר, והקצין הממונה בדרגת רב פקד ומעלה (להלן בסעיף זה – הקצין הממונה) סבר כי הפסקתם או רחייתם עשויה לסכן, באופן ממשי, את החקירה, רשאי הוא להורות בהחלטה מנומקת בכתב, שפגישת העצור עם עורך הדין תידחה לזמן הנדרש כדי להשלים את הפעולה, ובלבד שההפסקה לא תעלה על שעות ספורות.

(ה) סבר הקצין הממונה כי פגישת העצור עם עורך הדין עלולה לסכל או לשבש מעצרו של חשודים נוספים באותו ענין, למנוע גילוי ראיה או תפישת דבר שהושג בקשר לאותה עבירה, רשאי הוא להורות, בהחלטה מנומקת בכתב, שהפגישה תידחה לתקופה הנדרשת, ובלבד שהיא לא תעלה על 24 שעות משעת המעצר.

(ו) על אף הוראות סעיף קטן (ב), רשאי הקצין הממונה בהחלטה מנומקת בכתב להורות שלא לאפשר פגישת עצור עם עורך דין, לתקופה שלא תעלה על 48 שעות משעת המעצר, אם שוכנע שהדבר דרוש לשם שמירה על חיי אדם או לצורך סיכול פשע, או שהדבר כרוך בעבירת בטחון והתקיימה עילה מהעילות המפורטות בסעיף 35(א); אין

בהוראות סעיף קטן זה כדי לגרוע מזכותו של עצור, שביקש זאת, שתינתן לו הזדמנות סבירה להיפגש עם עורך דין לפני שיובא לבית המשפט בענין מעצרו.

35. (א) ביקש עצור, החשוד בעבירת בטחון, להיפגש עם עורך דין, או ביקש עורך־דין שמינהו אדם הקרוב לעצור, להיפגש עם עצור כאמור – יאפשר הממונה את הפגישה בהקדם האפשרי, אלא אם כן התקיים אחד מאלה:

- (1) הפגישה עלולה לשבש מעצרו של חשודים אחרים;
  - (2) הפגישה עלולה להפריע לגילוי ראיה או תפישתה, או לשבש את החקירה בכל דרך אחרת;
  - (3) מניעת הפגישה דרושה כדי לסכל עבירה או כדי לשמור על חיי אדם.
- אין באמור בסעיף קטן זה כדי למנוע דחיית פגישה לפי סעיף 34(ד) וסמכות הקצין הממונה, הקבועה באותו סעיף, תינתן לממונה לפי סעיף זה.
- (ב) בחוק זה, "חשוד בעבירת בטחון" – מי שחשוד בעבירה לפי אחד מאלה:

- (1) סימן ב' או סימן ד' בפרק ז' לחוק העונשין, התשל"ז-1977,<sup>7</sup> וכן סעיפים 143, 144, 146 ו-147 לחוק האמור;
- (2) תקנות 58, 59, 62, 64, 66, 67, 84 ו-85 לתקנות ההגנה (שעת חירום), 1945<sup>8</sup>;
- (3) סעיפים 2 או 3 לפקודת מניעת טרור, התש"ח-1948<sup>9</sup>;
- (4) חוק למניעת הסתננות (עבירות ושיפוט), התשי"ד-1954<sup>10</sup>;

או מי שעצור לפי חוק להארכת תוקפן של תקנות שעת חירום (יהודה והשומרון וחבל עזה – שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), התשכ"ח-1967<sup>11</sup>, והוא חשוד בעבירה שאילו נעברה בישראל היתה אחת מהעבירות המנויות בפסקאות (1) עד (4).

(ג) דחיית פגישת עצור עם עורך דין לפי סעיף קטן (א) לא תעלה על 10 ימים והיא תהיה מטעמים שיירשמו; הודעה על דחיית הפגישה תימסר לעצור, ולפי בקשתו תימסר הודעה על הדחייה ועל תקופת הדחייה לאדם קרוב לו שהעצור נקב בשמו.

(ד) נשיא בית המשפט המחוזי רשאי להורות שעצור לא ייפגש עם עורך דין או להאריך את התקופה האמורה בסעיף קטן (ג), אם הוגשה בקשה לכך, באישור היועץ המשפטי לממשלה, ואם התקיימה עילה מן העילות המפורטות בסעיף קטן (א); ובלבד שסך כל התקופות שבהן נמנעה הפגישה עם עורך דין לא תעלה על 21 ימים; בקשה לפי סעיף קטן זה, תידון במעמד צד אחד בלבד, ומטעם המבקש יתייצב שוטר בדרגת רב פקד ומעלה; על החלטה לפי סעיף קטן זה, רשאים הצדדים לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ה) נדחתה פגישת חשוד עם עורך דין, לפי סעיף קטן (א), רשאי החשוד לערור על ההחלטה לפני נשיא בית משפט מחוזי, ובהעדרו – לפני סגן הנשיא של בית משפט מחוזי; על החלטת בית המשפט ניתן לערור לפני בית המשפט העליון שידון בענין בשופט אחד.

(ו) הדיון בערר לפי סעיף קטן (ה) יתנהל בהעדר העצור אלא אם כן ציווה בית המשפט כי הדיון יתקיים בנוכחותו.

<sup>7</sup> ס"ח התשל"ז, עמ' 226; התשנ"ו, עמ' 42.  
<sup>8</sup> ע"ר 1945, תוס' 2, עמ' 855; התשמ"ב, עמ' 173.  
<sup>9</sup> ע"ר התש"ח, תוס' א', עמ' 73; ס"ח התשנ"ג, עמ' 46.  
<sup>10</sup> ס"ח התשי"ד, עמ' 160; ס"ח התשי"ך, עמ' 64.  
<sup>11</sup> ס"ח התשכ"ח, עמ' 20; התשנ"ה, עמ' 58.

(ז) הדיון בערר או בבקשה למעצר או לשחרור של העצור, שפגישתו עם עורך דין נדחתה לפי סעיף זה, יתקיים עם העצור וסניגורו בנפרד, באופן שיימנע הקשר ביניהם, אלא אם כן החליט השופט, מטעמים שיירשמו, כי אין בקיום הדיון בנוכחותם של העצור וסניגורו יחדיו, כדי לסכל את מטרת דחיית הפגישה.

(ח) ההליכים לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) יהיו בהתאם לתקנות שיתקין שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת.

(ט) בדיון לפי סעיפים קטנים (ו) ו-(ז) רשאי בית המשפט לקבל ראייה, לרבות ראייה בדבר הטעמים שנרשמו למניעת הפגישה, אף שלא בנוכחות החשוד או סניגורו או בלי לגלותה להם, אם שוכנע שגילוי הראייה לחשוד או לסניגורו, עלול לפגוע בבטחון המדינה או לסכל את החקירה; הוראה זו אינה גורעת מכל זכות שלא למסור ראייה לפי פרק ג' לפקודת הראיות [נוסח חדש], התשל"א-1971<sup>12</sup>.

(י) החליט בית המשפט לאפשר את הפגישה בין עורך דין לבין עצור, לפי סעיף זה, והודיע נציג המדינה במעמד מתן ההחלטה, על רצון לערור עליה, רשאי בית המשפט לצוות על השהיית הפגישה לתקופה שלא תעלה על 48 שעות. לענין זה לא יובאו שבתות ומועדים במנין השעות.

(יא) ביקש עצור כאמור בסעיף קטן (א) למנות לעצמו סניגור ונמנע הדבר ממנו, רשאי הוא לעתור על כך לבית המשפט המחוזי והדיון בעתירתו יתקיים בפניו תוך 48 שעות מהגשת העתירה.

(יב) שר המשפטים, בהתייעצות עם שר הבטחון ובאישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות לביצוע סעיף זה, לרבות קביעת הממונה לענין סעיף זה.

36. (א) על אף הוראות סעיפים 33 עד 35 או כל דין אחר, רשאי שופט בית משפט מחוזי להרשות שלא תימסר ידיעה על מעצרו של אדם בשל עבירת בטחון כאמור בסעיף 35(ב) או פשע אחר שדינו מאסר 10 שנים ומעלה, או שהידיעה תימסר רק למי שיקבע, אם אישר שר הבטחון בכתב, שבטחון המדינה מחייב סודיות המעצר, או אם אישר המפקח הכללי של המשטרה בכתב, שטובת החקירה מחייבת סודיות המעצר.

(ב) הרשאה לפי סעיף קטן (א) תהיה לתקופה שאינה עולה על 48 שעות; וניתן להאריכה, מעת לעת, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 7 ימים ובעבירות המנויות בסעיף 35(ב) לא יעלה על 15 ימים אם שר הבטחון אישר בכתב שבטחון המדינה מחייב זאת.

(ג) בקשה לפי סעיף זה תידון במעמד צד אחד בלבד ומטעם המבקש יתייצב הקצין הממונה או הממונה כאמור בסעיפים 134-35.

37. הקצין הממונה, שהחליט בענין מעצרו או שחרורו של חשוד, יערוך דוח בכתב, בציון שמו ובחתימתו; בדוח יפורטו לפי הענין:

- (1) שם העצור ופרטיו האישיים;
- (2) התאריך והשעה שבהם נעצר ושם השוטר שעצר אותו;
- (3) נסיבות המעצר, פרטי העבירה והעובדות ששימשו עילה למעצרו;
- (4) הפעולות שנעשו לגבי העצור לפי סעיף 25, בטרם הובא לתחנת המשטרה, שמות השוטרים שהשתתפו בהן והשעות שבהן הן בוצעו;

<sup>12</sup> דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 18, עמ' 420; ס"ח התשנ"ה, עמ' 367.

- (5) החלטות הקצין הממונה, בענין השחרור או המעצר, השחרור בערובה בתנאים או שלא בתנאים, או בענין נקיטת פעולות חקירה לפי סעיף 30, על נימוקיהן;
- (6) מילוי הדרישות של סעיפים 32 ו-33, שמות מבצעי הדרישות ושמות מקבלי ההודעות;
- (7) פעולות החקירה שנעשו לפי סעיף 30 ושעת עשייתן;
- (8) אם הוגשה בקשה לאפשר לעצור להיפגש עם עורך דין, שם המגיש ומועד הפגישה; אם נדחתה הפגישה לפי סעיפים 34 ו-35(א) עד (ד) – הנימוקים לכך;
- (9) דברי העצור לפי סעיף 28.

פיצוי בשל מעצר

38. (א) נעצר אדם ושחרר בלא שהוגש נגדו כתב אישום, ומצא בית המשפט שלא היה יסוד למעצר, או שראה נסיבות אחרות המצדיקות פיצוי האדם, רשאי הוא לצוות כי אוצר המדינה ישלם לו פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו בסכום שיקבע בית המשפט.

(ב) נעצר אדם ושחרר, ומצא בית המשפט שהמעצר היה עקב תלונת סרק שהוגשה שלא בתום לב, רשאי בית המשפט לחייב את המתלונן, לאחר שנתן לו הזדמנות לטעון טענותיו לענין זה, לשלם, למי שנעצר, פיצוי על מעצרו והוצאות הגנתו, בסכום שיקבע בית המשפט.

(ג) שר המשפטים, באישור ועדת החוקה חוק ומשפט של הכנסת, רשאי להתקין תקנות –

- (1) לענין ההליכים בבקשה לפיצוי לפי סעיף זה, בין לפני פניה לבית המשפט ובין בבית המשפט;
- (2) לקבוע סכומים מרביים לפיצוי לפי סעיף קטן (א).
- (ד) החלטת בית משפט לפי סעיף זה ניתנת לערעור כפסק דין בפלילים.

#### סימן ה' : מעצר שלא בידי שוטר

39. (א) השר לבטחון פנים, רשאי בצו להעניק לעובד ציבור סמכויות שוטר לעכב או לעצור ללא צו שופט, אם שוכנע כי מתן הסמכות חיוני למילוי תפקידו.

הענקת סמכויות מעצר לעובדי ציבור

(ב) לא תוענק סמכות, כאמור בסעיף קטן (א), אלא לעובד ציבור שקיבל הכשרה מתאימה ומשרתת ישראל הודיעה שאין מניעה להסמיכו מטעמים של בטחון הציבור.

(ג) בסימן זה, "עובד ציבור" – עובד מדינה כמשמעותו בחוק שירות המדינה (מינויים), התשי"ט-1959<sup>13</sup>, וכן עובד רשות סטטוטורית שחל עליו דין משמעותי, על פי דין.

40. על עובד ציבור שהוסמך לפי סעיף 39 יחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק זה, וכן יחולו על המעצר סעיפים 44 ו-45 לפקודת מעצר וחיפוש, אולם לא יכנס עובד הציבור לבית המשמש למגורים ללא צו מעצר.

מעצר בידי עובד ציבור

#### פרק ג' : שונות

41. בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, סעיפים 21 עד 25 עד 32 ו-34 – בטלים.

תיקון חוק סדר הדין הפלילי – מס' 24

<sup>13</sup> ס"ח התשי"ט, עמ' 190; התשנ"ז, עמ' 222.

42. בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969, סעיפים 3 עד 5, 6(3), 7(ב), 9, 10, 16 עד 18 - בטלים.
- תיקון פקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) - מס' 29
43. בחוק העונשין, התשל"ז-1977 -
- (1) בסעיף 124 -
- (א) סעיף קטן (ב) - בטל;
- (ב) בסעיף קטן (ג), במקום "חוק סדר הדין הפלילי, התשכ"ה-1965" יבוא "חוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982".
- (2) בסעיף 125(א), במקום הרישה עד "ואולם" יבוא "על אף הוראות חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996".
- תיקון חוק העונשין - מס' 50
44. בחוק השיפוט הצבאי, התשט"ו-1955<sup>14</sup> -
- (1) אחרי סעיף 227 יבוא:
- 227א. מבלי לגרוע מהוראות סעיף 227, הוראות סעיפים 32 עד 36 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, יחולו על מעצר לפי סעיפים 231 ו-237א, הכל לפי הענין, ובשינויים המחוייבים המהוייבים הבאים:
- (1) הסמכויות הנתונות לקצין הממונה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית;
- (2) הסמכויות הנתונות לקצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית בדרגת סרן, לפחות;
- (3) הסמכויות הנתונות למפקח הכללי של המשטרה יהיו נתונות לקצין משטרה צבאית ראשי;
- (4) הסמכויות הנתונות ליועץ המשפטי לממשלה יהיו נתונות לפרקליט הצבאי הראשי;
- (5) הסמכויות הנתונות לשופט או לנשיא בית המשפט המחוזי ולשופט בית המשפט העליון יהיו נתונות, לפי הענין, לשופט או לנשיא בית דין צבאי מחוזי או בית דין צבאי מיוחד ולשופט בית דין צבאי לערעורים; בפני בית דין צבאי יתייצב, מטעם צבא הגנה לישראל, תובע צבאי;
- (6) זכות הפגישה עם עורך דין תהיה רק עם עורך דין, שהוא כשיר לשמש סניגור לפי סעיף 318.;
- (2) אחרי סעיף 224ב יבוא :
- 224ג. על אף האמור בסעיף (ג) בחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, יחול החוק האמור על הליכי מעצר לפי חוק זה, רק מקום שחוק זה הפנה אליו.
- סייג לתחולת חוק סדר הדין הפלילי

<sup>14</sup> ס"ח התשט"ו, עמ' 171; התשנ"ו, עמ' 302.

45. בחוק סמכויות חיפוש בשעת חירום (הוראת שעה), התשכ"ט-1969<sup>15</sup> -

(1) בסעיף 1 -

(א) בהגדרת "חבר הג"א", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו ראש הג"א או מפקד הג"א מחוזי, כאמור באותו חוק, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור".

(ב) בהגדרת "חייל", במקום "שהוענקה לו סמכות מעצר לפי סעיף 4 לפקודה" יבוא "שהסמיכו קצין בדרגה שאינה פחותה מאלוף משנה, שמינהו לענין זה ראש המטה הכללי בצבא הגנה לישראל, להפעיל סמכויות לפי חוק זה, הוא קיבל הכשרה מתאימה לכך ואין מניעה להסמיכו כאמור מטעמים של בטחון הציבור".

(2) אחרי סעיף 2(ב) יבוא:

"(ג) לצורך הפעלת סמכויותיו לפי סעיף זה, רשאי בעל סמכות לפי סעיף קטן (ב) לעכב אדם כאמור בסעיף 2 לפקודה; סירב האדם לעיכוב או לחיפוש ויש חשד שאותו אדם נושא אתו שלא כדין סכין, כלי ירייה או חומר נפץ, רשאי הוא לעצרו ויחולו החובות החלות על שוטר המבצע מעצר לפי חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, וכן סעיף 44 לפקודה".

46. בחוק המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות, התשנ"ה-1995<sup>16</sup>, בסעיף 1, בהגדרה "חוב", בפסקה (א6) שבה, בסופה יבוא "ובסעיף 38 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996".

תיקון חוק  
המרכז לגביית  
קנסות, אגרות  
והוצאות

47. עובד ציבור שהוסמך בידי השר לבטחון הפנים בסמכויות מעצר לפני תחילתו של חוק זה, יראוהו כאילו הוסמך לפי חוק זה.

הוראת מעבר

48. תחילתו של חוק זה בתום שנה מפרסומו.

תחילה

דוד ליבאי  
שר המשפטים

שמעון פרס  
ראש הממשלה

שבח וייס  
יושב ראש הכנסת

עזר ויצמן  
נשיא המדינה

<sup>15</sup> סי"ח התשכ"ט, עמ' 226; התשנ"ו, עמ' 147.  
<sup>16</sup> סי"ח התשנ"ה, עמ' 170.